

Література

1. Домбровська Н. Р. Дебіторська та кредиторська заборгованості: проблеми класифікації / Н. Р. Домбровська // Інноваційна економіка. - 2014. – № 1. – С. 182-187.
2. Білик М. Д. Управління дебіторською заборгованістю підприємств /М. Д. Білик // Фінанси підприємств. – № 12.– 2003.– С. 24-36.
3. Кірейцев Г. Г. Фінансова звітність підприємств та її аналіз / Г. Г. Кірейцев. – К: ЦУЛ, 2013. – 452 с.

УДК 336.226.11

ІГНАТИШИН М. В.

к.е.н., доцент

ПЕЧУНКА О. Ю.

МАКСЮТОВА О. В.

Мукачівський державний університет

**ДО ПИТАННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ
В КРАЇНАХ ЄС ТА УКРАЇНІ**

Реформування податкового законодавства в умовах, що склалися на сьогоднішній день в Україні, є необхідною умовою ефективної роботи всієї економічної системи. З огляду на прийняте рішення в орієнтації України на Європу, корегування існуючого інституційного механізму оподаткування має бути здійснено з урахуванням вимог європростору. У межах Європейського співтовариства діють Директиви ЄС [1]. Вести мову про їх дотримання Україною зарано, оскільки її рівень економічного, соціального і політичного розвитку не відповідає європейському, і відповідно інститути, адаптовані для країн Європи, не можуть бути застосовані в Україні.

Проте, при розбудові інституційного середовища в Україні необхідно орієнтуватися на соціально-економічні інститути, що діють в Європі, брати до уваги принципи побудови податкової системи ЄС, однак адаптувати їх до умов, що склалися в Україні на певному етапі розвитку.

Регулювання податкової сфери в Україні здійснюється у відповідності до Податкового кодексу України, норми якого зазнають постійних змін, що свідчить про значну нестабільність вітчизняної системи оподаткування.

Оскільки питання реформування податкової сфери стає все більш актуальним на сьогоднішній день, на нашу думку, доцільно буде провести порівняльне дослідження системи оподаткування ЄС та України з урахуванням значної кількості податкових новацій,

запропонованих урядом, та надати практичні рекомендації щодо подальшого вдосконалення вітчизняної податкової сфери.

В Україні відповідно до п. 181.1 ст. 181 Кодексу під обов'язкову реєстрацію як платника ПДВ підпадає особа, у якої загальна сума від здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з розділом V Кодексу, у тому числі з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі, нарахована (сплачена) такій особі протягом останніх 12 календарних місяців, сукупно перевищує 1 млн. грн. (без урахування ПДВ), крім особи, яка є платником єдиного податку першої - третьої групи [2].

До оподатковуваних операцій для цілей реєстрації особи як платника ПДВ належать операції, що підлягають оподаткуванню за основною ставкою ПДВ, ставкою 7 відсотків, нульовою ставкою ПДВ та звільнені (умовно звільнені) від оподаткування ПДВ.

Таблиця 1

**Порівняльна характеристика оподаткування податку на додану вартість
в країнах ЄС та Україні [1], [2]**

Критерій порівняння	Країни ЄС			Україна	
	ПДВ				
Ставка ПДВ (%)	Країна	Знижена	Стандартна	Знижена 7 або 0	Стандартна 20
	Франція	7, 5, 5, 2, 1	19, 6		
	Італія	10, 6, 4	20		
	Німеччина	7	19		
	Великобританія	0 або 5	20%		
	Для всіх країн ЄС	Не вище 5%	Не нижче 15%		
Податковий період	Податковий період може дорівнювати одному, двом місяцям або кварталу. Проте Директиво дозволяє встановити інші періоди, які не мають перевищувати рік			Місяць (у деяких випадках квартал)	
Платники ПДВ	Платником податку на додану вартість Шоста директива визначає фізичну або юридичну особу, яка самостійно займається будь-якою економічною діяльністю, незалежно від цілей, місяця і результатів такої діяльності (це може бути виробництво, сільське господарство, торгівля, професійна діяльність, послуги тощо). Критерій самостійності ведення економічної діяльності з кола платників податків найманих працівників та осіб, які працюють за трудовими угодами			Будь-яка особа, яка проводить господарську діяльність і реєструється за своїм добровільним рішенням як платник податку, або особа, що здійснює діяльність в обсягах, які підлягають оподаткуванню.	
				300000	1000000

Згідно з пп. 183.1 та 183.2 статті 183 Кодексу для здійснення такої реєстрації особа не пізніше 10 числа календарного місяця, що настає за місяцем, в якому вперше досягнуто зазначеного вище обсягу оподатковуваних операцій з постачання товарів/послуг, повинна подати до державної податкової інспекції за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) реєстраційну заяву платника ПДВ за формою № 1-ПДВ. Вказана заява подається особисто фізичною особою або безпосередньо керівником або представником юридичної особи - платника (в обох випадках з документальним підтвердженням особи та повноважень). Якщо

юридичною чи фізичною особою укладено договір з ДПІ про визнання електронних документів та отримано електронний ключ, реєстраційну заяву можна надіслати за допомогою Інтернету [2].

За результатами проведеного дослідження було встановлено, що система оподаткування України та країн ЄС має спільні риси, проте існує багато суттєвих розбіжностей, які б у разі їх ліквідації могли б принести позитивний ефект при їх впровадженні в Україні. Так, основними змінами в системі оподаткування має стати:

- наближення бухгалтерського і податкового обліку і максимальна ліквідація податкових різниць при розрахунку
- диференціація ставок ПДВ, мінімізація пільг з даного податку,
- максимальна співпраця податкових органів різних рівнів, а також налагодження системи електронної взаємодії податкових органів і платників.

Література

1. Директива Ради 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість: документ 994_928; прийняття від 28.11.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_928.

2. Податковий кодекс України // Відомості Верховної Ради України: документ 2755-17; редакція від 04.09.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

УДК 336.132.11(045)=161.2

КОЖАЛІНА Н. П.
Університет митної справи та фінансів

НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ

Основною метою діяльності органів місцевого самоврядування в Україні є надання якісних соціальних послуг населенню та заезпечення відповідного економічного розвитку конкретного регіону. За допомогою місцевих бюджетів відбувається фінансування видатків пов'язаних із задоволенням суспільних потреб населення. Однією із складових доходів місцевих бюджетів виступають податкові надходження, які формуються за рахунок надходжень місцевих податків та зборів а також частки від загальнодержавних податків, що зараховується до місцевих бюджетів.

Дослідженням питання формування місцевих бюджетів займалися такі наковці як: Л. Баранник, О. Василик, О. Кириленко, І. Луніна, В. Федосов, С. Юрій та інші. Але питання формування місцевих бюджетів в умовах економічних перетворень за рахунок місцевого